

PODCHWYCON (2) *part praet pass pf*

podchwycon (2), **podchwycony** *a.* podchwycon (1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w pod-).

sg m N (praed) podchwycon (2). ◊ f N podchwyc(o)n(a) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: podchwycon od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w. s.v. podchwycić.

1. *Złapany, schwytny (1) : Theż Iemiola dębowa [...] z kufze wtrzelona/ á niżli do ziemie doleci podchwyczona: zawieszona na łziję cierpiącego niemocz świętego Walantego/ baryo [!] broni. FalZioł V 43v.*

2. *Podstępnie pojmany (1) :*

Wyrażenie: »zdradą podchwycon« (1): Iázon tedy który był zdradą brátá fwego podfzedł/ od drugiego też ieft zdradą podchwycon [circumventus] BudBib 2.Mach 4/26.

3. *Przyłapany na czymś złym (1) :*

Wyrażenie: »w języku podchwycon« (1): Strzełz fie [...] w ięzyku twym byś niebył podchwycon [lingua tua ne capiaris]/ á byłby pohánbion. Leop Eccli 5/16.

Synonim: 2. poimany.

Cf **PODCHWYCIĆ**, **PODCHYCONY**

AW, KW